

25 Σεπτεμβρίου, 1996

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ/στές]

ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΔΙΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΛΟΪΖΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΩΣ ΦΥΣΙΚΟΥ ΚΗΔΕΜΟΝΟΣ ΤΟΥ ΚΑΙ
ΠΛΗΣΙΕΣΤΕΡΟΥ ΦΙΛΟΥ,

Εφεσείων-Αιτητής.

v.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ, ΔΙΑ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ,

Εφεσίβλητης-Καθ' ης η αίτηση.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 9175)

Έφεση — Νέος λόγος έφεσης — Εισαγωγή νέου επίδικου θέματος και νέων διαστάσεων που επεκτείνουν την υφή των όσων απασχόλησαν πρωτόδικα ως πραγματικά θέματα, απορρίφθηκε — Εισαγωγή ως νέου λόγου έφεσης της καθυστέρησης στην έκδοση της απόφασης, απορρίφθηκε.

5

Με αίτησή του στο Εφετείο ο εφεσείων - αιτητής ζήτησε την τροποποίηση της ειδοποίησης έφεσης με την προσθήκη τεσσάρων νέων λόγων έφεσης.

10

Αποφασίστηκε ότι:

(1) Με την αιτηθείσα τροποποίηση ζητήθηκε η εισαγωγή νέου επίδικου θέματος και νέων διαστάσεων που επεξέτειναν την υφή των όσων ως πραγματικά θέματα απασχόλησαν πρωτόδικα, χωρίς να προσδιορίζεται συγκεκριμένο σφάλμα στην πρωτόδικη απόφαση.

15

(2) Με τους προτεινόμενους λόγους έφεσης εμφανίστηκε ως μεμπτή αφεαυτής η έκδοση της απόφασης χωρίς να υπάρχει αιτιολογία.

20

(3) Η εισαγωγή νέου λόγου έφεσης αναφορικά με καθυστέρηση στην εκδίκαση της υπόθεσης, δεν αποκτούσε νόημα μέσα στο πλαίσιο της έφεσης, αφού δεν μπορούσε να οδηγήσει στην πα-

ροχή πρόσφορης θεραπείας.

Η αίτηση απορρίφθηκε χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

5

Panayiotis Georgiou (Catering) Ltd ν. Δημοκρατίας (1996) 3 Α.Α.Δ. 323,

Ευσταθίου ν. Αστυνομίας (1990) 2 Α.Α.Δ. 294.

10

Έφεση.

Αίτηση για τροποποίηση της ειδοποίησης έφεσης στην Πολ. Έφ. Αρ. 9175 με την προσθήκη τεσσάρων νέων λόγων στους τριάντα ένα ήδη διατυπωθέντες.

15

Αχ. Δημητριάδης και Β. Λοιζίδου, για τον Εφεσείοντα-αιτητή.

Στ. Θεοδούλου, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Εφεσίβλητη - καθ' ης η αιτηση.

20

Cur. adv. vult.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Την ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Νικολάου.

25

ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ.: Ο εφεσείων εξαιτείται την τροποποίηση της ειδοποίησης έφεσης με την προσθήκη τεσσάρων νέων λόγων στους τριάντα ένα ήδη διατυπωθέντες. Οι προτεινόμενοι νέοι λόγοι είναι οι ακόλουθοι:

30

“1. Η απόφαση έχει εκδοθεί κατά παράβαση του Άρθρου 3 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Σύμβαση) διότι μεταξύ άλλων η μεταχείριση που υπέστη ο Εφεσείοντας κατά τις πρώτες μέρες της ζωής του, που προκάλεσαν ή κατέληξαν στις ανεπανόρθωτες αναπηρίες του, συνιστούν απάνθρωπη και εξευτελεστική μεταχείριση.

35

2. Η απόφαση έχει εκδοθεί κατά παράβαση του Άρθρου 6 της Σύμβασης, διότι πέραν των όσων αναφέρεται στους προηγούμενους λόγους Εφέσεως, η αγωγή χρειάστηκε χρόνο πέραν από αυτόν που ήταν λογικός υπό τις περιστάσεις.

40

3. Η απόφαση έχει εκδοθεί κατά παράβαση του Άρθρου 8 της Σύμβασης καθ' ότι, μεταξύ άλλων, είχε παραβιαστεί το δικαίωμα της ιδιωτικής ζωής του Εφεσεϊόντα και οι πιθανότητες για την δική του οικογενειακή ζωή έχουν μειωθεί σημαντικά.

4. Η απόφαση έχει εκδοθεί κατά παράβαση του Άρθρου 2 της Σύμβασης καθ' ότι, μεταξύ άλλων, το δικαίωμα ζωής που προστατεύεται από το Άρθρον 2 της Σύμβασης είναι δικαίωμα για μια φυσιολογική ζωή και η μεταχείριση που υπέστη ο Εφεσεϊόντας έθεσε σε κίνδυνο την ζωή του και του έχει δημιουργήσει μόνιμες αναπηρίες.”

Η ευρεία εξουσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου να επιτρέπει τροποποίηση όπου καθίσταται αναγκαία για την ορθή απονομή της δικαιοσύνης εξηγήθηκε πρόσφατα από την πλήρη Ολομέλεια στις υποθέσεις *Panayiotis Georgiou (Catering) Ltd v. Δημοκρατίας*, Α.Ε. 1516 κ.α. ημερ. 19 Ιουλίου 1996 στις οποίες καθορίστηκε η συνισταμένη προηγούμενης νομολογίας. Προϋπόθεση όμως σε κάθε περίπτωση για την άσκηση της διακριτικής εξουσίας είναι οι προτεινόμενοι λόγοι να δύνανται να ενταχθούν στο πλαίσιο της έφεσης.

Εξετάσαμε την αίτηση υπό το φως του υλικού που τη συνοδεύει και τα όσα ανέπτυξαν ενώπιόν μας οι ευπαίδευτοι συνήγοροι των μερών. Επισημαίνουμε κατ' αρχήν ότι με το ένδικο μέσο της έφεσης ελέγχεται η ορθότητα της εκκαλούμενης απόφασης με προοπτική, όπου διαπιστώνεται σφάλμα, να παράσχεται πρόσφορη θεραπεία. Δεν είναι δυνατό στο στάδιο της έφεσης, με τους λόγους που προσβάλλουν την απόφαση να εισάγονται νέα πραγματικά επίδικα θέματα.

Στην προκείμενη περίπτωση εκείνο που ο εφεσεϊών είχε θέσει προς εξέταση πρωτόδικα ήταν το κατά πόσο το ιατρικό και παθολογικό προσωπικό του κρατικού Γενικού Νοσοκομείου Λευκωσίας, το οποίο είχε αναλάβει τη φροντίδα και περίθαλψη του εφεσεϊόντα, επέδειξε τη δέουσα επιμέλεια, εκπληρώνοντας ικανοποιητικά την αποστολή του. Το πρωτόδικο δικαστήριο προέβη σε καταφατικό εύρημα. Με την έφεση ουσιαστικά σκοπείται η ανατροπή αυτού του αποτελέσματος.

Με το νέο προτεινόμενο λόγο 1 μας φαίνεται να επιχειρείται η απ' ευθείας εισαγωγή νέου επίδικου θέματος που είναι το κατά πόσο υπήρξε απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση γιατί αυ-

τό δεν μπορεί να είναι θέμα νομικό, όπως εισηγήθηκε ο ευπαιδευ-
τος συνήγορος του εφεσείοντα, ενώ με τους λόγους 3 και 4 επιχει-
ρείται η εισαγωγή νέων διαστάσεων που επεκτείνουν την υφή των
όσων ως πραγματικά θέματα απασχόλησαν πρωτόδικα. Πέρα όμως
από αυτό επισημαίνουμε και ότι από άποψης διατύπωσης οι προ-
τεινόμενοι λόγοι 1, 3 και 4 δεν προσδιορίζουν συγκεκριμένο σφάλ-
μα στην πρωτόδικη απόφαση και ούτε αιτιολογούν όπως ορίζει η
Δ.35 κ.4, αλλά εμφανίζουν ως μεμπτή αφεαυτής την έκδοση της από-
φασης. Που εξ ορισμού αντιστρατεύεται τη δικαστική διαδικασία η
απόληξη της οποίας είναι η έκδοση απόφασης. Για τους λόγους που
εκθέσαμε δεν μπορεί να επιτραπεί η προσθήκη των προτεινόμενων
λόγων 1, 3 και 4.

Ως προς τον προτεινόμενο λόγο 2, που αφορά την ισχυριζόμενη
καθυστέρηση, αυτός θα μπορούσε να αποκτήσει νόημα μέσα στο
πλαίσιο έφεσης μόνο εφόσον επιτυχία σε αυτό θα μπορούσε να οδη-
γήσει στην παροχή πρόσφορης θεραπείας. Στην προκείμενη περι-
πτωση δεν θα μπορούσε, δεδομένου ότι σε ό,τι αφορά την έφεση η
επιδίωξη του εφεσείοντα, καθώς είναι αυτονόητο, είναι η εν τέλει
έκδοση κάποιας απόφασης ακόμα και μεταγενέστερα εκδοθείσας εί-
τε από το Εφετείο είτε πρωτόδικα εάν ήθελε εκδοθεί διαταγή για
επανεκδίκαση, η οποία όμως να τον δικαιώνει στις θέσεις του επί
της ουσίας. Δεν πρόκειται για περίπτωση όπου η τυχόν κατ' έφεση
απόφαση περί αδικαιολόγητης καθυστέρησης θα μπορούσε να οδη-
γήσει σε ευμενές για τον εφεσείοντα αποτέλεσμα σε ό,τι αφορά τις
εγγενείς ανάγκες της υπόθεσης δηλαδή επί της ουσίας της, όπως για
παράδειγμα στην υπόθεση *Ευσταθίου ν. Αστυνομίας* (1990) 2
Α.Α.Δ. 294, όπου η αδικαιολόγητη καθυστέρηση στην εκδίκαση της
ποινικής υπόθεσης του εφεσείοντα αποτέλεσε λόγο για αθώωσή του.
Το κατά πόσο το θέμα που θίγεται με τον προτεινόμενο λόγο έφεσης
2 θα μπορούσε να απασχολήσει άλλο αρμόδιο δικαστήριο πρωτογε-
νώς δεν είναι ανάγκη να το αγγίξουμε. Καταλήγουμε ότι δεν μπο-
ρεί να επιτραπεί η προσθήκη ούτε του προτεινόμενου λόγου 2.

Η αίτηση αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Δεδομένου ότι δεν ζη-
τούνται έξοδα από την καθ' ης, δεν εκδίδεται οποιαδήποτε διατα-
γή.

Η αίτηση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.